

pa je duhovita studija, ženski portret, kjer so zlasti oči prekrasne. — Vlaho Bukovac, znameniti slikar hrvaški, razstavil je sliko, katero kritika jako hvali. — Izmed čeških slikarjev sta se udeležila razstave: Václav Brožík, ki je razstavil dve sliki (»Bretonski otroci v gozdu« in »Pomlad«) in Ribař; izmed poljskih umetnikov pa so razstavili slike: Miecislav Reyzner (»Pri večernicah«), Marija Podlowska (»Sirotka«), Akseutowicz in Menzina-Kresz.

Še jedenkrat: Frančišek Lavrenčič. V 4. številki »Zvonovi« smo priobčili životopis slavnega rojaka našega, g. polkovnega kapelana Frančiška Lavrenčiča. Ko se je na Dunaji odkrival spomenik Radeckega, posneli so iz našega lista ta životopis skoro vsi dunajski listi. Lavrenčič, kateri je bil navzočen pri odkritju rečenega spomenika in mnogo čislán in slavljen, pisal je g. životopiscu, nadporočniku *Fridolinu Kavčiču*, pred odhodom na Radeckega slavnost nastopno prijazno pismo:

Holenegg, 6. sušca 1892.

Prečastiti gospod!

Prečastna dopisnica Vaša z dné 1. marca 1892, me je jako razveselila. Navzlic svojemu 79. letu se počutim dobro v svoji hišici tã v Holeneggu. Le roka se mi trese, kadar kaj pišem. Nádejem se, da ućakam osemdesetega leta. Star vojak, ki je bil ujet, ki je več tednov s svojim polkom neustrašno taboril pod milim nehom, utrjen je in se še sedaj ne ustraši nobenega vremena. Še sedaj živim popolnoma vojaški, to je, opóldne se najém, kolikor je mogoće, zvečer použijem nekoliko goveje juhe z jednim rožičkom, zjutraj in za južino pa ničesar. Nepopisno se veselim, da ućakam milost božjo, po kateri se nádejem udeležiti slavnosti, ko se odkrije spomenik očeta Radeckega. Moj ljubi knez Alfred Liechtenstein mi je obetal za ta slučaj stanovanje in hrano v svoji palači Währinger Strasse št. 39.

Kot slovenski Štajerec sem bil Radeckega ljubljenec; imel sem večkrat pri njem v villa Reale ob 8. uri sv. mašo, ob treh sem pa navadno kosil pri njem. Še sedaj sem nepopisno navdušen, kadar se domislím, kakó me je nekdaj na balkonu stojèč ljubeznivo pozdravil, ko smo šli skozi Pavijo na Pijemonteško na sovražnika pri Novari. »Dobro!« vzkliknil je, »ako je vojni pater na čelu, tedaj je zmaga naša!«

Spomin na minulost me je takó prevzel in razburil, da ne morem več pisati. Le toliko še omenim, da odločím Vašemu blagorodju pred svojo smrtjo nekaj v spomin, kar prosím, da izvolite blagovoljno vzprejeti.

Z izrednim spoštovanjem

udani Vam

Frančišek Lavrenčič l. r.,

knezoškofjski duhovni svėtnik, jub. župnik.

»Grof Paližna« se imenuje nova hrvaška drama v petih dejanjih, katero je spisal *Stjepan pl. Miletić*. Cena 60 kr. O tem zanimljivem proizvodu hrvaške dramatike utegnemo še govoriti.

Dr. Fr. Rački, češki akademik. Češka akademija je izvolila na svojem glavnem zboru dné 2. grudna 1891. leta dr. Račkega za svojega člana prvega razreda, in presvetli cesar je nedavno potrdil to izvolitev. Dično priznanje vélikemu ućenjaku je zajedno odlikovanje za ves národ hrvaški.

Jugoslovanska akademija v Zagrebu je imela lani gld. 20.848.14 dohodkov in gld. 20.084.81 troškov, ostalo je torej gotovine gld. 763.33. Vse imenje je znašalo konci 1891. leta gld. 414.013.25. — Strossmayerjeva galerija se je pomnožila za 34 starih slik in jeden črtež, ki se pripisuje hrvaškemu umetniku Andreji Meduliću. Vse te slike je poklonil galeriji hrvaški rodoljub *dr. Ivan Ružić*, ki jih je nabral v Rimu.